

at hans hele Udvikling i denne Henseende er aldeles uden Betydning. Hovedsagen, i Anledning af hvilken dette Spørgsmaal er bragt frem her, tænker jeg, er det Forslag, som er fremsat til Gagen for den nu ansatte Vandbygningsinspecteur, og Spørgsmaalet er altsaa, hvorledes man skal betale Kundskaber af denne Art. Den ærede Rigsdagsmand vil vistnok indrømme, at, naar man vil have de Kundskaber, hvorom der her er Tale, og tage dem paa de Steder, hvor han mener, at de ere tilstede, maa man under alle Omstændigheder betale dem, og jeg vil dertil sige, at, dersom man ikke betaler de Kræfter af den Art, som findes her i Indlandet, paa en nogenlunde anstændig Maade, saa bliver man nødt til, om meget kort Tid, at betale meget mere for at faae dem fra Udlandet, thi den Betaling, som her er Spørgsmaal om at yde de Kræfter, som findes i Indlandet, kan aldeles ikke sættes i Sammenligning med den Indtægt, som lignende Kundskaber i Regelen kan forskaffe i Udlandet, og, dersom vi altsaa ikke betale disse Folk nogenlunde anstændigt i Indlandet, saa beholde vi dem ikke, og saa skulle vi forskaffe os dem fra Udlandet og betale meget Mere derfor. Det enkelte Tilfælde, hvorom der her er Spørgsmaal, forekommer mig at være aldeles klart, og jeg skal i saa Henseende henholde mig til, hvad den ærede Minister har udtalt, og kun dertil sige, at der i ethvert Tilfælde ikke er Tale om noget Gagetillæg; jeg maa derfor for mit Vedkommende modsige de Udtryk, som ere brugte i Finantsudvalgets Betænkning, naar der staaer: Gagetillæg af 200 Rbd., idet det ialtsald ikke kan forstaaes uden med en betydelig Indskrænkning. Det er vel et Gagetillæg til hvad den vedkommende Embedsmand har faaet i det foregaaende Aar, men det er ikke et Gagetillæg til, hvad han har havt tidligere i Statens Tjeneste, og som han vilde have beholdt i det foregaaende Aar, naar det, hvad Regjeringen havde foreslaaet i Finantsloven, ikke var blevet nedsat. Sagen, er nemlig simpelthen den, at den vedkommende Embedsmand, deels i Statens og deels i Communens Tjeneste, med Statens Samtykke, havde en Indtægt, som tilsammentaget var fuldkommen saa høj, eller, jeg tør næsten sige, højere

end den, til hvilken han nu er foreslaaet i Finantsloven, og som han var foreslaaet til i Finantsloven iffor. Regjeringen fandt, at de Forretninger, som han havde for Staten, vare saa mange, at han ikke længere kunde forene det communale Embede dermed, og forlangte derfor, at han skulde gjøre Afkald derpaa, og foreslog ham, som en Følge deraf, til en Gage, som endogsaa var mindre end den, han havde havt i et tidligere Embede. Dette, som blev nægtet ved Finantsloven forrige Aar, er nu atter bragt i Forslag af Regjeringen, og Fleertallet i Udvalget har anseet det for at være retfærdigt og billigt nu at indrømme ham det.

Den hele Udvikling, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har givet med Hensyn til de Anlæg, som ere foreslaaede ved Helsingøers Havn, tror jeg er aldeles urigtig, idet han er gaaet ud fra et aldeles urigtigt Standpunkt. Sagen er, som han siger, meget simpel, men jeg troer, at han, ved at tage den paa den Maade, han har taget den, har gjort den meget uklar. Sagen er nemlig den, at Staten eier et Skibsværft; der kan nu opkastes det Spørgsmaal, om Staten bør eie dette Værft eller sælge det; det er et Spørgsmaal for sig, og jeg kan meget godt begribe, at det kan komme frem, og at der kan ansøres Grunde for og imod, men det er hidtil ikke kommet for, idet man har været enig om, at Staten burde beholde dette Skibsværft. Spørgsmaalet er derimod nu, om Staten, som eier dette Skibsværft, bør sætte det i en til Forholdene svarende Stand, og det er dette Spørgsmaal, som jeg ligefrem troer bør besvares bekræftende. Staten bør i den Henseende handle som enhver anden privat Mand; saalænge han eier en Eiendom, bør han holde den i en til Forholdene svarende forsvarlig Stand. Nu er det en Nødvendighed for et Skibsværft, at de Anlæg, hvorom der her er Tale, skulle findes der, og de Herrer ville blive overbeviste derom, naar de s. Ex. ville gaae ud paa Skibsværfterne her i Kjøbenhavn, saa ville de finde, at de Anlæg, hvorom her er Tale, findes paa disse og i Reglen tilhøre de Mand, som eie Pladserne; paa samme Maade er det, at Staten foreslaaer at sætte Skibsværftet i Helsingør